

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Biroul permanent al Senatu

L. 301 / 11.03.2024

Comisia pentru agricultură, industrie
alimentară și dezvoltare rurală

Nr.XXIII/529/27.02.2024

Comisia pentru constituționalitate

Nr.LXVIII/799/28.02.2024

Comisia pentru ape, păduri,
pescuit și fond cinegetic

Nr.XXXIII/71/05.03.2024

RAPORT COMUN

asupra **Legii acvaculturii**,

ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 19/2023

(L301/2021)

În temeiul art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală, în conformitate cu prevederile art. 154 din Regulamentul Senatului, republicat, **Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală, Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic**, prin adresa L301/2021 din 2 mai 2023, au fost sesizate în procedura reexaminării, de către Biroul permanent al Senatului, în vederea elaborării raportului comun **asupra Legii acvaculturii, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 15 februarie 2023**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 347 din 25 aprilie 2023.

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea cadrului legal privitor la activitatea de acvacultură și de comercializare a produselor obținute din acvacultură, în scopul asigurării competitivității acestei activități, în acord cu normele și exigențele europene în domeniu.

În data de 22 iulie 2022, Președintele României a înaintat o sesizare de neconstituționalitate. În motivarea sesizării, Președintele României, invocând încălcarea principiului bicameralismului, arată că "legea criticată a fost adoptată tacit de Senat, iar de Camera Deputaților, Cameră decizională, cu un număr semnificativ de amendamente admise [...] Printre modificările aduse de Camera decizională se numără eliminarea faptei contravenționale de deținere, transport sau comercializare fără documente legale a peștelui și a altor viețuitoare acvatice obținute din acvacultură, precum și schimbarea concepției cu privire la conținutul infracțiunii de furt piscicol și la confiscarea bunurilor ce au fost folosite la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor prevăzute de legea criticată, aspecte prin care cea de-a doua Cameră se îndepărtează în mod radical și fără nicio justificare obiectivă de la scopul și filosofia inițiale ale legii.

Camera decizională a schimbat concepția cu privire la conținutul infracțiunii reglementate de art. 73 și confiscarea bunurilor ce au fost folosite la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor, prevăzută de legea criticată la art. 74. Astfel, în forma adoptată de prima Cameră, confiscarea era reglementată la art. 70, care avea 3 alineate; în schimb, în forma adoptată de Camera decizională, la art. 74 se detaliază procedura confiscării în nu mai puțin de 11 alineate. Astfel, dincolo de modificările terminologice, s-au reglementat dispoziții noi, neavute în vedere de Camera de reflecție."

Autorul mai susține că "art. 14 alin. (4) din legea criticată încalcă art. 1 alin. (4) și (5), art. 102 alin. (1), art. 136 și art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât dispune trecerea terenurilor din domeniul public al statului pe care se află amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora, aflate în administrarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură (ANPA), în domeniul privat al statului prin hotărâre a Guvernului. Textul criticat face referire la art. 361 alin. (1) din Codul administrativ, iar alin. (3) al acestuia prevede că în instrumentele de prezentare și motivare ale hotărârii prin care un bun trece din domeniul public în domeniul privat al statului se regăsește, în mod obligatoriu, justificarea temeinică a încetării uzului sau interesului public național sau local, după caz. Așadar, Guvernul, în virtutea rolului său constituțional, dezvoltat de prevederile Codului administrativ, decide, de la caz la caz, dacă încetarea uzului sau interesului public este temeinic justificată, respectiv dacă este oportună luarea unei anumite măsuri de transfer interdomenial al bunurilor.

10. Or, formularea prevăzută de art. 14 alin. (4) din legea criticată, prin folosirea verbului "trec", impune ope legis trecerea terenurilor pe care se află amplasate amenajările piscicole și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului în domeniul privat al statului. Deși - formal - norma criticată face trimitere la hotărârea Guvernului ca act juridic prin care ar opera trecerea terenurilor respective din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în realitate, legiuitorul nu instituie o procedură pe care executivul ar trebui să o parcurgă în situațiile în care Guvernul ar decide astfel de transferuri de la caz la caz, ci, prin modul de reglementare, legislativul se substituie deciziei executivului, toate terenurile pe care se află amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora urmând să fie supuse transferului, cu ignorarea totală a rațiunii funcției de administrare ce aparține Guvernului."

Prin Decizia Curții Constituționale nr.19 din 25 aprilie 2023, Curtea Constituțională:

1. a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 14 alin. (1) și (4), ale art. 21 alin. (1), ale art. 30 alin. (1), ale art. 72 lit. f), ale art. 73 și ale art. 74 alin. (1)-(3) din Legea acvaculturii sunt neconstituționale.

2. a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. a), c), h) și i), ale art. 13 alin. (1), ale art. 15 alin. (1), ale art. 17, ale art. 18 alin. (1), ale art. 19, ale art. 24 alin. (2), ale art. 26, ale art. 30 alin. (2), ale art. 38 alin. (4), ale art. 44, ale art. 57 și ale art. 77 din Legea acvaculturii, precum și legea, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Prin decizia menționată, Curtea Constituțională a reținut următoarele considerente:

"Curtea, în jurisprudența sa, a acceptat faptul că prin lege se poate realiza un transfer interdomenial numai în situația în care prin declarația legii un anumit bun este calificat ca fiind obiect exclusiv al domeniului public al statului. Dacă această apartenență la domeniul public al statului ar fi fost dată prin declarația legii, atunci legiuitorul, în mod formal, putea să modifice respectiva lege. Dacă însă apartenența la domeniul public al statului a respectivului bun s-a realizat prin hotărâre a Guvernului, care a identificat uzul sau interesul public, rezultă că o operațiune inversă poate fi realizată prin hotărâre a Guvernului [...].

91. Raportat la cauza de față, Curtea constată că în expunerea de motive la propunerea legislativă s-a arătat că "au fost particularizate câteva elemente esențiale legate de privatizare și concesionare, de tipul de proprietate a statului asupra terenurilor pe care sunt amplasate activele care definesc activitatea de acvacultură.

Soluția legislativă adoptată ține cont de următoarele elemente punctuale din legislația în vigoare:

1. Art. 136 alin. (3) din Constituția României în temeiul căruia terenurile pe care sunt amplasate activele care definesc o amenajare piscicolă nu sunt asimilate proprietății publice a statului, ci celei private a statului;

2. Art. 3 alin. (5) din Legea nr. 107 din 25 septembrie 1996 a apelor, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia pepinierele și crescătoriile piscicole nu aparțin domeniului public al statului".

92. Astfel, legea nu reglementează transferul interdomenial al unui bun ut singuli în considerarea faptului că acesta este obiect exclusiv al proprietății publice, ci se poate constata că dispoziția legală se referă la o generalitate de bunuri determinabile, întrucât vizează terenurile din domeniul public al statului pe care se află amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora, aflate în administrarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură (ANPA). În această situație, transferul acestora, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, trebuie realizat prin acte de reglementare secundară, acte care pot dispune cu privire la încetarea uzului sau interesului public național a bunurilor respective, cu o motivare corespunzătoare. În consecință, Curtea reține că art. 14 alin. (4) din lege încalcă principiul separației puterilor în stat, competența Guvernului și regimul proprietății publice, prevăzute de art. 1 alin. (4), art. 108 alin. (1) și art. 136 din Constituție [...]

101. Cu privire la critica de neconstituționalitate potrivit căreia există o suprapunere normativă între textul art. 72 lit. f) și textul art. 73 din lege, întrucât conduita sancționată este susceptibilă să întrunească elementele constitutive atât ale contravenției reglementate de art. 72 lit. f), cât și ale infracțiunii reglementate de art. 73 din lege, Curtea constată că aceasta este întemeiată. În acest sens, este de observat că fapta pe care legiuitorul o califică drept contravenție, respectiv pescuitul fără drept, prin orice mijloace, în amenajări piscicole, se suprapune cu una dintre ipotezele infracțiunii reglementate la art. 73 alin. (1), respectiv extragerea peștelui din amenajările piscicole fără acordul administratorului fermei piscicole, astfel că aceeași faptă poate genera atât o contravenție, cât și o infracțiune. Deși între cele două ipoteze normative nu există o identitate sub aspectul cuvintelor folosite, sensul acestora este similar. Astfel, acțiunea de a pescui reprezintă tot o extragere a peștelui (sau a altor viețuitoare acvatice - a se vedea art. 2 pct. 14, 17, 25-27), acțiune care se realizează în ambele ipoteze normative dintr-o amenajare piscicolă; de asemenea, acțiunea menționată trebuie să fie efectuată fără drept, cu alte cuvinte cu încălcarea drepturilor proprietarului fermei piscicole - ceea ce reprezintă în sine o acțiune executată fără drept. [...] În exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul ultima ratio. Astfel, incriminarea este procedeu sau metodă ultimă sau finală pentru a atinge scopul urmărit. Curtea a apreciat că, în materie penală, acest principiu nu trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală trebuie privită ca ultimă măsură aplicată din perspectivă cronologică, ci trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală este singura în măsură să atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ etc. fiind improprii în realizarea acestui deziderat. Curtea a apreciat că, în sens larg, scopul urmărit de legiuitor prin legislația penală este acela de a apăra ordinea de drept, iar, în sens restrâns, este acela de a apăra valori sociale, identificate de legiuitor în partea specială a Codului penal, acest scop fiind, în principiu, legitim. Totodată, măsurile adoptate de legiuitor pentru atingerea scopului urmărit trebuie să fie adecvate, necesare și să respecte un just echilibru între interesul public și cel individual. Curtea a

reținut că din perspectiva principiului ultima ratio în materie penală nu este suficient să se constate că faptele incriminate aduc atingere valorii sociale ocrotite, ci această atingere trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea penală.”

„Raportat la cauza de față, Curtea constată că una și aceeași faptă nu poate fi în același timp atât o contravenție, cât și o infracțiune, atât supusă incidenței legii penale, cât și scoasă de sub incidența ei, atât supusă unui regim administrativ, cât și scoasă de sub acest regim.

Curtea constată că cele două texte analizate, deși definesc în mod clar fapta ce reprezintă contravenție sau infracțiune, nu realizează o delimitare conceptuală între cele două regimuri juridice pe care fapta ilicită le atrage, ceea ce duce la o confuzie inadmisibilă între acestea. Rezultă că cele două texte conțin o soluție legislativă antitetică și nu îndeplinesc exigențele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție. [...] Curtea constată că, din punct de vedere conceptual, furtul piscicol nu se identifică întru totul cu infracțiunea prevăzută la art. 73 din lege, chiar dacă textul criticat trimite la "infracțiunile de furt piscicol". Art. 73 vizează extragerea peștelui, așadar, furtul de pește, pe când furtul piscicol, definit la art. 2 pct. 17, are drept obiect material efectivul piscicol, care se definește ca "totalitatea peștilor și a altor viețuitoare acvatice existente într-o amenajare piscicolă (...)" (art. 2 pct. 14). Dar tot la furt piscicol se poate încadra și contravenția de la art. 72 lit. f) din lege. Prin urmare, formularea referitoare la confiscarea bunurilor folosite la săvârșirea infracțiunilor de furt piscicol este imprecisă în condițiile în care art. 2 pct. 17 nu este corelat cu art. 72 lit. f) și art. 73 din lege. De asemenea, art. 74 alin. (1) din lege nu este corelat cu art. 112 alin. (1) lit. b) din Codul penal, care stabilește că sunt supuse confiscării speciale bunurile destinate a fi folosite la săvârșirea unei fapte penale.

111. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 74 alin. (2) din lege, conform căruia "Produsele din acvacultură rezultate din săvârșirea infracțiunilor și/sau contravențiilor, constând în pește, icre, alte viețuitoare și produse acvatice, sunt supuse confiscării și se pun la dispoziția proprietarului de drept, dacă acesta nu este autor/complice la săvârșirea infracțiunilor și/sau contravențiilor", Curtea constată că măsura confiscării a fost reglementată atât în privința faptelor contravenționale, cât și a celor penale. Or, având în vedere regimul juridic diferit al confiscării în funcție de materia în care intervine, inclusiv sub aspectul autorității publice care o dispune, aceasta trebuia reglementată diferit pentru contravenții, respectiv pentru infracțiuni.

112. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 74 alin. (3) din lege, potrivit căruia "În situația în care proprietarul este autor/complice la săvârșirea infracțiunilor și/sau contravențiilor prevăzute de prezenta lege, produsele de acvacultură prevăzute la alin. (2) se valorifică, contravaloarea făcându-se venit la bugetul de stat; produsele din acvacultură în stare proaspătă se predau de îndată la un operator economic autorizat pentru depozitare în vederea valorificării", Curtea constată că nu este clar dacă acesta reglementează o măsură de confiscare sau o măsură asigurătorie. Dacă alin. (2) reglementează măsura confiscării produselor din acvacultură cu consecința punerii acestora la dispoziția proprietarului de drept, dacă acesta nu a fost implicat în săvârșirea faptei ilicite, alin. (3) - reglementând situația proprietarului de drept implicat în săvârșirea faptei ilicite - nu mai precizează dacă aceste produse se confiscă și, ulterior, se valorifică, ci stabilește direct valorificarea acestora, ceea ce o apropie de instituția măsurilor asigurătorii. Textul nefiind clar, nu se poate determina natura juridică a valorificării dispuse în condițiile alin. (3).

113. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că art. 74 alin. (1)-(3) din lege contravine art. 1 alin. (5) din Constituție, cu referire la exigențele de calitate a legii.”

În conformitate cu prevederile alin.(4) al art.147 din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

În cadrul dezbaterilor, au fost formulate amendamente, în vederea punerii de acord a prevederilor declarate neconstituționale cu dispozițiile Legii fundamentale și considerentele reținute de Curtea Constituțională, care, supuse votului, au fost admise și se regăsesc în anexa care face parte integrantă din prezentul raport.

În conformitate cu prevederile art.63 alin.(1) din Regulamentul Senatului, republicat, la dezbaterile Legii aflate în procedura reexaminării în ședința comisiilor din data de 24 octombrie 2023, au participat domnul Aurel Simion, secretar de stat, și domnul Cristian-Mihael Leonov, subsecretar de stat din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și domnul Marian Avram, președintele Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, care au susținut amendamentele formulate.

În ședințele separate din 27, 28 februarie și 5 martie 2024, Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală, Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic, analizând, în procedura reexaminării, Decizia Curții Constituționale nr. 19/2023, prevederile Legii fundamentale, precum și legea trimisă la promulgare, **au hotărât**, cu majoritate de voturi, **să adopte raport comun de admitere, cu amendamente admise, a legii trimise la promulgare.**

În consecință, Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală, Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic **supun spre dezbateri plenului Senatului** prezentul raport **comun de admitere, cu amendamente admise, a Legii acvaculturii.**

În raport cu obiectul de reglementare, legea aflată în procedura reexaminării face parte din categoria **legilor organice** și urmează a fi supusă votului plenului Senatului, potrivit art.76 alin.(1) din Constituția României, republicată.

Conform dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, și ale art.92, alin.(7) pct.2 din Regulamentul Senatului, republicat, **Senatul este prima Cameră sesizată.**

Președinte,	Președinte,	Președinte,
		
Senator George Șcarlat,	Senator Elena-Simona Spătaru	Senator Liviu-Lucian Mazilu
		
Secretar,	Secretar,	Secretar,
		
Senator Sebastian Cernic	Senator Constantin-Daniel Cadariu	Senator Vasile-Cristian Achitei
		

Comisia pentru agricultură, industrie alimentară și dezvoltare rurală
Comisia pentru constituționalitate
Comisia pentru ape, păduri, pescuit și fond cinegetic

Anexa la raportul comun
Nr.XXIII/529/27.02.2024
Nr.LXVIII/799/28.02.2024
Nr.XXXIII/71/05.03.2024

Amendamente admise
la Legea acvaculturii,
ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr.19/2023
(L301/2021)

Nr.crt	Legea trimisă la promulgare	Amendamente admise	Motivație
1.	Art. 2. - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 16. furt de apă – extragerea apei dintr-o amenajarea piscicolă fără acordul administratorului fermei piscicole, cu excepția prevederilor art. 38 alin. (6); 17. <i>furt piscicol</i> - activitatea infracțională care constă în furtul efectivului piscicol în tot sau în parte, prin orice mijloace ori metode, din amenajările piscicole;	La art.2, pct. 16 și pct.17 se elimină.	Amendament adoptat de comisii cu majoritate de voturi.

Nr.crt	Legea trimisă la promulgare	Amendamente admise	Motivație
2.	Art. 14. - (1) La primirea din partea unui investitor interesat a unei scrisori de intenție pentru concesiunea terenului aflat în administrarea ANPA ce intră sub incidența prezentei legi, aparținând domeniului public sau privat al statului, aceasta este obligată să efectueze studiul de oportunitate al concesiunii și, concomitent, să evalueze acțiunile deținute la respectiva societate. (4) Terenurile din domeniul public al statului pe care se află amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora, aflate în administrarea ANPA, trec în domeniul privat al statului prin hotărâre a Guvernului, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi pe baza criteriilor stabilite de art. 361 alin. (1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, a Anexei nr. 2 „LISTA cuprinzând unele bunuri care aparțin	Alin. (1) al art. 14 se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 14. - (1) La primirea din partea unui investitor interesat a unei scrisori de intenție pentru concesiunea terenului aflat în administrarea ANPA ce intră sub incidența prezentei legi, aparținând domeniului public sau privat al statului, aceasta procedează la întocmirea studiului de oportunitate în condițiile art.308 și art.309 din Codul administrativ. Alin.(4) al art.14 se elimină.	Amendament adoptat de comisii cu majoritate de voturi. Punere de acord cu decizia CCR Punere de acord cu decizia CCR

Nr.crt	Legea trimisă la promulgare	Amendamente admise	Motivație
	domeniului public al statului”, a aceluiași act normativ și a prevederilor art. 3 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.		
3.	Art. 21. - (1) Prin derogare de la prevederile art. 43 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dividendele aferente acțiunilor dobândite de o asociație dintre cele prevăzute la art. 19, sunt neimpozabile pe durata executării contractului de vânzare.	Alin.(1) al art.21 se elimină.	Amendament adoptat de comisii cu majoritate de voturi. Punere de acord cu decizia CCR
4.	Art. 26. - Procedura concesiionării prin negociere directă cu preselecție se aplică în cazul în care investitorul interesat ee condiționează cumpărarea acțiunilor societății care face obiectul prezentei legi, de concesiionarea terenurilor deținute în exploatare de către societate.	Art.26 se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 26. Procedura concesiionării prin negociere directă cu preselecție se aplică în cazul în care investitorul interesat condiționează cumpărarea acțiunilor societății care face obiectul prezentei legi de concesiionarea terenurilor deținute în exploatare de către societate.	Amendament adoptat de comisii cu majoritate de voturi. Îndreptare eroare materială
5.		Alin.(1) al art.30 se modifică și va avea următorul cuprins:	Amendament adoptat de comisii cu majoritate de voturi.

Nr.crt	Legea trimisă la promulgare	Amendamente admise	Motivație
	Art. 30. - (1) Terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora, se vând direct proprietarilor de active piscicole care transmit o scrisoare de intenție și se obligă să mențină activitatea de acvacultură.	(1) Prin derogare de la prevederile art. 363 alin. (1) din OUG 57/2019, terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora, se vând direct proprietarilor de active piscicole amplasate pe acestea, care transmit o scrisoare de intenție și se obligă să mențină activitatea de acvacultură minimum 25 de ani. După alin.(1), se introduce un alineat nou, alin.(1¹) cu următorul cuprins: (1)¹ În situația în care nu se respectă prevederile alin.(1), terenurile care fac obiectul contractelor de vânzare-cumpărare pe care sunt amplasate amenajări piscicole și terenurile aferente acestora, revin în domeniul privat al statului.	Punere de acord cu decizia CCR
6.	Art. 72. - Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 80.000 lei: f) pescuitul fără drept, prin orice mijloace, în amenajări piscicole;	La art. 72 lit.f) se elimină.	Amendament adoptat de comisii cu majoritate de voturi. Punere de acord cu decizia CCR

Nr.crt	Legea trimisă la promulgare	Amendamente admise	Motivație
7.	Art. 73 – (1) Extragerea peștelui, precum și a apei din amenajările piscicole fără acordul administratorului fermei piscicole, reprezintă infracțiune de furt și se pedepsește conform legislației penale în vigoare. (2) Tentativa se pedepsește	Art. 73 se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 73 .- (1) Extragerea peștelui, precum și a apei din amenajările piscicole fără acordul administratorului fermei piscicole, constituie infracțiunea de furt prevăzută de art.228 din Codul penal. (2) Tentativa se pedepsește potrivit 232 din Codul penal.	Amendament adoptat de comisii cu majoritate de voturi. Punere de acord cu decizia CCR
8.	Art. 74 – (1) Sunt supuse confiscării uneltele, ambarcațiunile de pescuit cu motoarele și rezervoarele aferente, mijloacele de transport, armele de foc și orice alte bunuri care au fost folosite la săvârșirea infracțiunilor de furt piscicol. (2) Produsele din acvacultură rezultate din săvârșirea infracțiunilor și/sau contravențiilor,	Art. 74 se modifică și va avea următorul cuprins: Art. 74.- (1) Sunt supuse confiscării, potrivit art.112 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, uneltele, ambarcațiunile de pescuit cu motoarele și rezervoarele aferente, mijloacele de transport, armele de foc și orice alte bunuri folosite la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.228 și 229 din Codul penal. (2) Produsele din acvacultură rezultate din săvârșirea infracțiunilor, constând în pește, icre,	Amendamente adoptate de comisii cu majoritate de voturi. Punere de acord cu decizia CCR

Nr.crt	Legea trimisă la promulgare	Amendamente admise	Motivație
	constând în pește, icre, alte viețuitoare și produse acvatice, sunt supuse confiscării și se pun la dispoziția proprietarului de drept, dacă acesta nu este autor/complice la săvârșirea infracțiunilor și/sau contravențiilor. (3) În situația în care proprietarul este autor/complice la săvârșirea infracțiunilor și/sau contravențiilor prevăzute de prezenta lege, produsele de acvacultură prevăzute la alin. (2) se valorifică, contravaloarea făcându-se venit la bugetul de stat; produsele din acvacultură în stare proaspătă se predau de îndată la un operator economic autorizat pentru depozitare în vederea valorificării.	alte viețuitoare și produse acvatice, sunt supuse confiscării în condițiile art.249 din Codul de procedură penală. (3) În situația în care proprietarul este autor sau, după caz, complice la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de prezenta lege, produsele de acvacultură prevăzute la alin. (2) se valorifică în condițiile legii. După alineatul (5), se introduce un alineat nou, alin.(5¹), cu următorul cuprins: (5¹) Confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravențiile prevăzute la art. 71 – 72 din prezenta lege se dispune în condițiile art.24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare. 	